

FACTSHEET BIJ

Slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2016

Seksueel geweld tegen kinderen kan het leven van slachtoffers langdurig en ingrijpend beïnvloeden. Deze Slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2016 gaat over kinderen die slachtoffer zijn van seksueel geweld. De nadruk ligt hierbij op aantallen: hoeveel slachtoffers van een vorm van seksueel geweld waren in 2016 bij welke instanties in beeld, en wat gebeurde er vervolgens?

HET ONDERZOEK

Deze monitor maakt de aard en omvang van slachtofferschap van seksueel geweld tegen kinderen in Nederland in 2016 inzichtelijk. De monitor doet dat met data van prevalentieonderzoeken (vragenlijsten die grote groepen mensen vragen of ze seksueel geweld hebben mee-

gemaakt) en data van verschillende organisaties die een taak hebben in de bescherming van en hulp aan kinderen die slachtoffer zijn van seksueel geweld. De Nationaal Rapporteur heeft geprobeerd zo goed mogelijk weer te geven hoe vaak seksueel geweld voorkomt, hoe

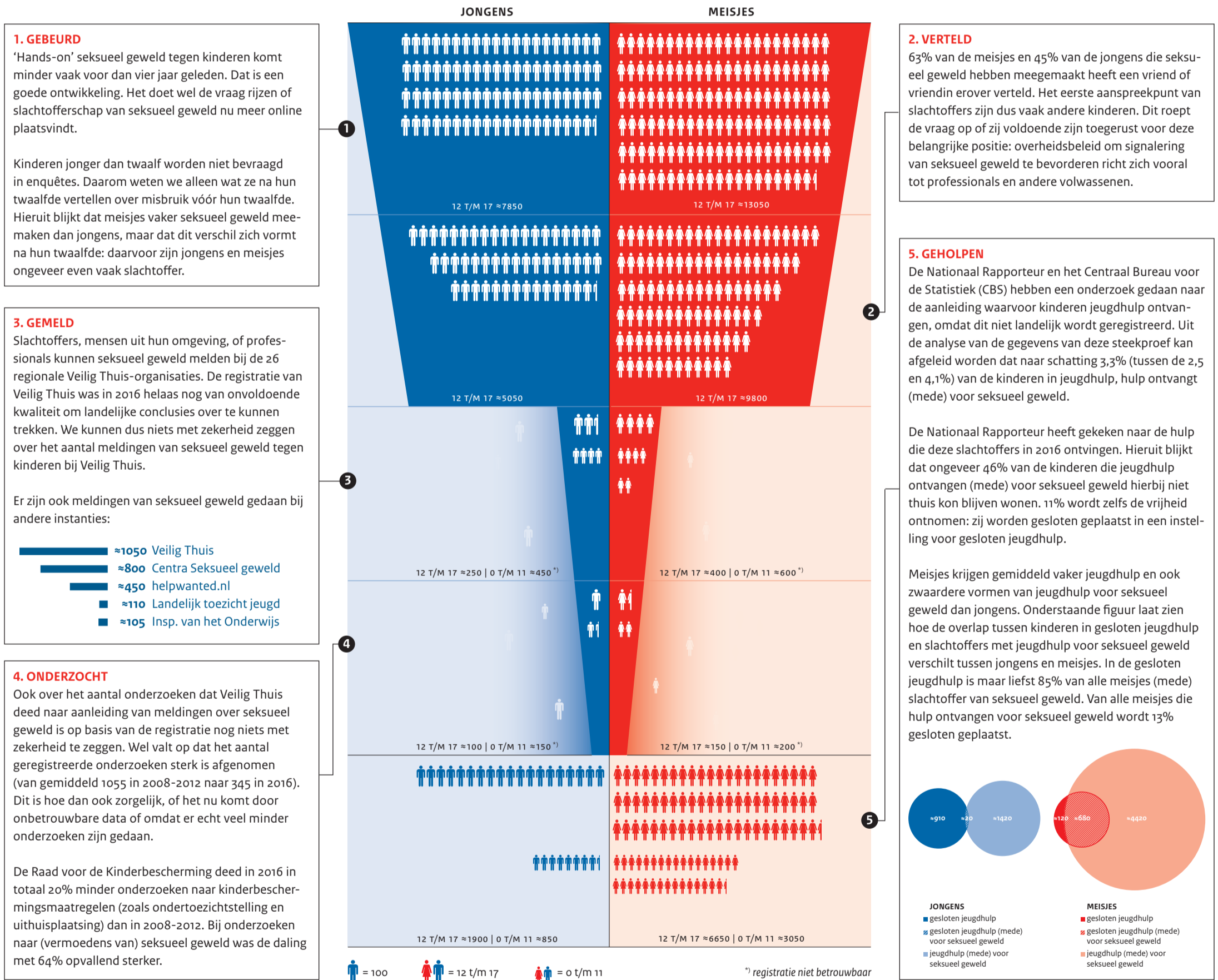
vaak slachtoffers ervan hulp ontvangen en in welke vorm. Ook de vraag of het geslacht of de leeftijd van de slachtoffers een rol spelen in de weg die zij doorlopen na het meemaken van seksueel geweld komt aan bod. De onderstaande trechter schetst

het proces dat een slachtoffer van seksueel geweld kan doorlopen. Vanaf het moment dat een slachtoffer seksueel geweld heeft meegemaakt, neemt hij of zij beslissingen, of doen anderen dat. Iedere beslissing is van invloed op het pad dat een slachtoffer kan doorlopen

op weg naar hulpverlening. Het rapport onderscheidt vijf stappen:

1. Gebeurd
2. Verteld
3. Gemeld
4. Onderzocht
5. Geholpen

RESULTATEN

DE AANBEVELINGEN

1. Registreer waarom kinderen jeugdhulp ontvangen.

De Nationaal Rapporteur beveelt de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan om vormen van kindermishandeling, waaronder seksueel geweld, die (mede) aanleiding zijn geweest tot het inzetten van jeugdhulp te registreren in de informatie die wordt verstrekt aan het CBS (Beleidsinformatie) voor beleidsdoeleinden, zoals onderzoek en periodieke rapportages over jeugdhulpgebruik.

2. Breng de registratie van de Beleidsinformatie Veilig Thuis op orde.

De Nationaal Rapporteur beveelt de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten aan structureel budget beschikbaar te stellen om medewerkers van Veilig Thuis te trainen in landelijk eenduidige registratie, en om deze eenduidigheid te bewaken.

3. Onderzoek online slachtofferschap van seksueel geweld tegen kinderen.

De Nationaal Rapporteur beveelt de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de minister voor Rechtsbescherming aan er zorg voor te dragen dat bij de herhaling van prevalentiestudies naar seksueel geweld ook ‘hands-off’ en online vormen van seksueel geweld mee worden genomen.

4. Onderzoek de redenen tot plaatsing van slachtoffers van seksueel geweld in gesloten jeugdhulp.

De Nationaal Rapporteur beveelt de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de minister voor Rechtsbescherming aan onderzoek te laten verrichten naar de redenen tot het plaatsen van (met name vrouwelijke) slachtoffers van seksueel geweld tegen kinderen in gesloten jeugdhulp.

5. Onderzoek de toeleiding van jongens naar jeugdhulp voor seksueel geweld.

De Nationaal Rapporteur beveelt de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan onderzoek te laten verrichten naar redenen dat 1) jongens die seksueel geweld meemaken hiervoor relatief minder vaak jeugdhulp ontvangen dan meisjes en 2) dat deze jeugdhulp gemiddeld lichter van aard is dan aan meisjes geboden wordt.